

Rx HƯỚNG DẪN SỬ DỤNG THUỐC

THUỐC BẢN THEO ĐƠN

VIÊN NÉN

ACENOCOUMAROL 4 Acenocoumarol 4 mg

THÀNH PHẦN: Mỗi viên nén chứa:

Acenocoumarol 4,00 mg

Tá dược vữa 1 viên nén: (Lactose; Hydromellose; Tinh bột ngô; Colloidal silicon dioxide; Magnesi stearat; Taic).

ĐƯỢC LỰC HỌC:

Acenocoumarol là thuốc uống chống đông.

Acenocoumarol là thuốc kháng vitamin K chống đông máu gián tiếp. Vitamin K dạng khử đóng vai trò như carboxylase chuyển acid glutamic thành acid gamma-carboxyglutamic trên các yếu tố đông máu. Do đó mà làm giảm các yếu tố đông máu như prothrombin (yếu tố II), các yếu tố VII, IX, X và các protein C và S.

Sau khi uống, các kháng vitamin K gây hại prothrombin duy trì trong máu khoảng 36 đến 72 giờ. Điều trị bằng thuốc kháng vitamin K dài hơn nhiều ngày. Sau khi ngừng thuốc, tác dụng chống đông máu còn có thể kéo dài thêm 2-3 ngày. Thuốc hanh chế được sự phát triển của các cục huyết khối đã có trước và ngăn ngừa được các triệu chứng huyết khối tắc mạch thứ phát, tuy không có tác dụng tiêu huyết khối trực tiếp vì không đào ngược được thương tổn của mô bị thiếu máu cục bộ.

ĐƯỢC ĐÓNG HỘC:

Hấp thu:

- Acenocoumarol là hỗn hợp racemic của đồng phân đối hình quang học R(+) và S(-).

- Acenocoumarol hấp thu nhanh sau khi uống; ít nhất 60% liều dùng hiện diện trong hệ luân hoàn. Nồng độ trong huyết tương đạt được sau 1-3 giờ dùng đơn liều 10mg và giá trị AUC I/L/độn với liều dùng trong khoảng 8-16mg.

- Không có sự tương quan giữa nồng độ trong huyết tương của acenocoumarol và mức prothrombin rõ ràng có thể được thiết lập, do biết nồng độ thông thường trong huyết tương giữa các bệnh nhân.

Phản ứng:

- Hơn 98% acenocoumarol gắn với protein; chủ yếu với albumin. Thể tích phân bố 0.16-0.18 L/kg cho đối hình R(+) và 0.22-0.34 L/kg cho đối hình S(-).

Chuyển hóa:

Acenocoumarol được chuyển hóa một cách rộng khắp, sự hydroxyl hóa 6- và 7- của cả hai đối hình của acenocoumarol là chất chuyển hóa chính với cytochrome P450 2C9 là nỗi chính chuyển hóa tạo thành sản phẩm chất chuyển hóa này. Các men khử liên quan đến quá trình chuyển hóa (R)-acenocoumarol là CYP1A2 và CYP2C19. Bằng việc khử nhóm keto, hai chất chuyển hóa carbonyl được tạo thành. Việc khử nhóm nitro tạo thành chất chuyển hóa amino. Không có chất chuyển hóa nào trong nhóm chất này có tác dụng kháng đông máu ở người, nhưng tất cả chúng có tác dụng ở động vật. Tính chất có thể biến đổi gen liên quan CYP2C9 giải thích cho 14% biến đổi liên quan đến đáp ứng được lực học của acenocoumarol.

Thải trừ:

- Thời gian bán thải của acenocoumarol từ huyết tương từ 8 đến 11 giờ. Lượng thanh thải huyết tương đạt 3.65 L/giờ sau khi uống. Tổng thanh thải huyết tương của đối hình R(+) của acenocoumarol, có hoạt tính kháng đông máu cao hơn đáng kể, thì thấp hơn đối hình S(-).

- 29% được thải trừ qua phân và 60% trong nước tiểu, với dưới 0.2% liều dùng bài tiết qua thận dưới dạng không đổi.

Đặc điểm:

- Bệnh nhân lão hóa:

+ Nồng độ thuốc trong huyết tương thường cao hơn ở các bệnh nhân 70 tuổi hay cao hơn khi so sánh với các bệnh nhân trẻ tuổi hơn, sau khi dùng cùng liều.

- Suy thận:

+ Không có sẵn thông tin được lâm sàng của acenocoumarol ở bệnh nhân suy thận. Dựa trên sự thải trừ đường tiểu của acenocoumarol, khả năng lich luy các chất chuyển hóa ở bệnh nhân suy thận tăng không thể được loại trừ. Vì thế dùng acenocoumarol được chứng chỉ định ở bệnh nhân suy thận nặng và phải thận trọng ở các bệnh nhân suy thận nhẹ và vừa.

- Suy gan:

+ Không có sẵn thông tin được lâm sàng của acenocoumarol ở bệnh nhân suy gan. Dựa trên sự chuyển hóa của acenocoumarol, và khả năng hoạt động của men khử, CYP2C9, CYP1A2 và CYP3A4, độ thanh thải rõ ràng bị giảm. Vì thế dùng acenocoumarol được chứng chỉ định ở bệnh nhân suy gan nặng và phải thận trọng ở các bệnh nhân suy gan nhẹ và vừa.

- Sắc tộc:

+ Hệ thống men CYP2C9 cho thấy nhiều loại và tần số của chúng trong cộng đồng là khác nhau. Ở các vùng châu Âu, bắc Phi, Tây Á và Án Độ, có kiểu CYP2C9*2 và CYP2C9*3 với tần số là 12% và 8%. Các bệnh nhân có một hoặc nhiều biến thể gen thường ứng CYP2C9 này giảm độ thanh thải của S-acenocoumarol. Các bệnh nhân ở châu Phi, CYP2C9*2 và CYP2C9*3 có tần số gen tương ứng thấp hơn 1-4% và 0.5-2.3%, do đó so sánh với các vùng chung Âu, bắc Phi, Tây Á và Án Độ. Người Nhật có tần số gen tương ứng thấp hơn là 0.1% và 1-6% cho CYP2C9*2 và CYP2C9*3.

+ Liều duy trì của acenocoumarol khác nhau dựa trên kiểu gen.

+ Thông tin chi tiết về liều duy trì kỳ vọng và trung bình dựa trên kiểu gen CYP2C9 được trình bày ở Bảng 1:

Bảng 1 kiểu gen CYP2C9 và liều duy trì của acenocoumarol

Kiểu gen	N	Liều kỳ vọng (mg/tuần)	SD	Liều trung bình (mg/tuần)	Phạm vi
CYP2C9*1	169	17.1	8.7	15.8	2.3 - 61
CYP2C9*2	90	14.4	6.3	13.5	3.5 - 37.5
CYP2C9*3	48	11.0	5.1	10.5	2.3 - 22

CHỈ ĐỊNH: Điều trị và ngăn ngừa bệnh nghẽn mạch.

CHỐNG CHỈ ĐỊNH:

- Quá mẫn cảm với acenocoumarol, các dẫn xuất của coumarin hay thành phần có trong thuốc.

- Phụ nữ mang thai.

- Người già yếu, nghiện rượu, bị rối loạn thần kinh hoặc người không có sự giám sát.
- Tất cả các điều kiện về nguy cơ xuất huyết quá mức có thể có lợi ích về lâm sàng như: tang xuất huyết và/hoặc loạn thể tạng xuất huyết.
- Ngay trước, hoặc sau phẫu thuật trên hệ thần kinh trung ương hoặc mắt và phẫu thuật chấn thương liên quan đến sự phơi bày quá mức của các mô.
- Loét tiêu hóa hoặc xuất huyết dạ bộ mày dày - ruột, bộ máy niệu-sinh dục hoặc hò hấp.
- Xuất huyết mạch máu não.
- Viêm màng ngoài tim cấp; chảy dịch thể màng ngoài tim.
- Viêm nhiễm màng trong tim.
- Tăng huyết áp nồng.
- Suy gan nặng hoặc suy thận nặng và các trường hợp hoạt động phản hồi fibrin tăng theo các hoạt động của phổi, tiền liệt tuyến hoặc cung.

LIỀU LƯỢNG VÀ CÁCH DÙNG:

Danh mục tiêu chung:

- Sứ nhạy cảm với các chất kháng đông máu biến đổi từ bệnh nhân này sang bệnh nhân khác và cũng có thể đổi bất thường trong quá trình điều trị. Vì thế, cần thực hiện kiểm tra thường xuyên thời gian prothrombin (PT) TI là bình thường của quá tê (INR) và theo dõi điều chỉnh liều cho bệnh nhân. Nếu không thể thực hiện được, không dùng acenocoumarol.
- Acenocoumarol phải được dùng đường uống với liều đơn.

Liều ban đầu:

- Liều của acenocoumarol phải được cài nhân hóa. Nếu giá trị PT/INR nằm trong khoảng bình thường trước khi bắt đầu điều trị, thời biểu liều sau được khuyến cáo:
- Liều ban đầu có ích nằm trong khoảng 2 mg/ngày đến 4 mg/ngày, không dùng liều ban đầu cao hơn. Việc điều trị cũng có thể bắt đầu với chế độ liều ban đầu cao hơn, thường 6mg vào ngày đầu tiên và sang ngày thứ hai là 4mg.
- Nếu thời gian thromboplastin lúc đầu là bình thường, việc điều trị phải được xây dựng với sự thận trọng.

- Các bệnh nhân cao tuổi (>65 tuổi) các bệnh nhân bị bệnh gan hoặc suy tim nặng có sang ngày thứ hai là 4mg.
- Thời gian thromboplastin lúc đầu là bình thường, ngày sau bệnh viện điều trị ban đầu và duy trì.

- Do thời gian thromboplastin phải được thực hiện hàng ngày ở bệnh viện bắt đầu từ liều thử hai hoặc thử ba cho đến khi thời gian đông máu được ổn định trong khoảng mục tiêu. Khoảng thời gian giữa các lần kiểm tra có thể được mở rộng ra để hơn, tuy thuộc vào sự ổn định của kết quả. Mẫu máu để thực hiện các kiểm tra ở phòng thí nghiệm phải luôn luôn được thực hiện cùng thời gian trong ngày.

Điều trị duy trì và các kiểm tra đông máu:

- Điều trị duy trì của acenocoumarol phải đối với bệnh nhân này sang bệnh nhân khác và phải được kiểm tra riêng biệt trên cơ sở giá trị PT/INR. PT/INR phải được đánh giá ở khoảng thời gian đều đặn như ít nhất một lần mỗi tháng.
- Liều duy trì nhin chung nằm trong khoảng 1-6 mg/ngày tùy thuộc vào bệnh nhân riêng biệt, các bệnh khác có thể, định lâm sàng và tăng cường mong muốn kháng đông máu.
- Tùy thuộc vào sự định lâm sàng, tăng cường tối ưu kháng đông máu hoặc khoảng điều trị được nắm vững nhằm giảm giữa các giá trị INR 2.0 và 3.5. Giá trị INR cao hơn 4.5 có thể được yêu cầu các trường hợp riêng.

INR* được khuyến cáo cho điều trị kháng đông máu dùng đường uống

Chỉ định	INR được khuyến cáo
Phòng và điều trị nghẽn tĩnh mạch (bao gồm tắc mạch phổi)	2.0 - 3.0
Rối loạn nhịp nhĩ	2.0 - 3.0
Sau nhồi máu cơ tim (có nguy cơ tăng biến chứng nghẽn mạch)	2.0 - 3.0
Các van tim sinh học giả	2.0 - 3.0
Dự phòng ở các bệnh nhân có hội chứng kháng phospholipid	2.0 - 3.0
Các bệnh nhân có hội chứng kháng phospholipid bị nghẽn tĩnh mạch đang điều trị bằng thuốc kháng vitamin K	2.0 - 3.5
Các giá trị cơ học của tim	2.0 - 3.5

* PT, chỉ số giám của Vitamin K là thuốc các yếu tố đông máu VII, X và II, tùy thuộc vào đáp ứng của thromboplastin được sử dụng để kiểm tra PT. Sự đáp ứng của thromboplastin của từng cá thể so với các chuẩn đối chiếu quốc tế của tổ chức y tế thế giới được phản ánh bởi chỉ số nhạy cảm quốc tế (ISI).

TÍ LỆ BÌNH THƯỜNG QUỐC TẾ (INR) được đưa ra với mục đích chuẩn hóa PT. INR là tí lệ của PT huyết tương được kháng đông máu của bệnh nhân đối với PT huyết tương bình thường dùng cùng thromboplastin trong cùng hệ thống kiểm tra đạt tới năng lực của giá trị được định nghĩa bởi chỉ số nhạy cảm quốc tế.

Việc điều trị không thể:

- Nhìn chung, sau khi ngừng acenocoumarol, thường không có nguy hiểm về tăng đông máu phản ứng và vì vậy không cần thiết dựa liều dùng được giảm từ tú. Tuy nhiên, trong các trường hợp rất hiếm, ở một số bệnh nhân có nguy cơ cao (ví dụ: sau nhồi máu cơ tim), việc ngừng thuốc phải tú.

Việc điều trị không thể:

- Tác động kháng đông máu của acenocoumarol kéo dài hơn 24 giờ. Nếu bệnh nhân quên dùng liều đã được kê đơn tại thời biểu đã định, liều phải được dùng càng sớm càng tốt trong cùng ngày. Bệnh nhân không nên dùng liều đã quên bằng gấp đôi liều hàng ngày để bù cho các liều bị quên, nhưng phải tham khảo trả lại bác sĩ điều trị.

Sự chuyển đổi từ điều trị bằng heparin:

- Trong các trạng thái lâm sàng yếu cầu kháng đông máu nhanh, điều trị ban đầu bằng heparin được thích hợp vì tác dụng kháng đông máu của acenocoumarol chậm. Việc chuyển đổi sang acenocoumarol có thể bắt đầu đồng thời với điều trị bằng heparin hoặc có thể chậm lại tùy thuộc vào trạng thái lâm sàng. Để đảm bảo kháng đông máu tiếp diễn, khuyến cáo nên tiếp tục cho điều trị bằng heparin dù liều trong 7-14 ngày sau khi bắt đầu điều trị bằng acenocoumarol và tiếp tục điều trị bằng heparin đến khi INR nằm trong khoảng mục tiêu ít nhất hai ngày liên tục. Trong giai đoạn chuyển đổi, giả sử chất tác dụng kháng đông máu là cần thiết.

Điều trị trong nhà khoa và phẫu thuật:

- Các bệnh nhân dùng acenocoumarol, người trải qua quá trình phẫu thuật hoặc xâm lấn yêu cầu thăm dò chất chè tinh trạng đông máu của họ. Ở các điều kiện xác định, như khi vị trí phẫu thuật bị giới hạn và có thể tiếp cận được cho phép sử dụng hiệu quả các quy trình tại chỗ cho việc cầm máu, các quá trình nhà khoa và phẫu thuật rất nhỏ có thể được thực hiện trong quá trình kháng đông máu được tiếp diễn, không có nguy cơ xuất huyết quá mức. Quyết định ngừng acenocoumarol, thăm chí trong một thời gian ngắn, phải cẩn thận xem xét các nguy cơ và các lợi ích riêng lẻ. Việc điều vào và/hoặc bác đầu tiêm kháng đông máu, như dùng heparin phải dựa trên đánh giá cẩn thận các nguy cơ tái mạch và chảy máu.

Danh sách đặc biệt:

Suy thận:

+ Acenocoumarol không được khuyến dùng cho bệnh nhân suy thận nặng do tăng nguy cơ xuất huyết. Phải thận trọng ở các bệnh nhân suy thận nhẹ và vừa.

Suy gan:

+ Acenocoumarol không được khuyến dùng cho bệnh nhân suy gan nặng do tăng nguy cơ xuất huyết. Phải thận trọng ở các bệnh nhân suy gan nhẹ và vừa.

